

1. V. RAUBISKA. Plėskime daugiamečių žolių plotus — 2 psl.
2. P. PAVELKINAS. Ar yra dievas? — 2-3 psl.
3. Mums rašo — 3 psl.
4. A. SACHANOVAS. Tarptautinė apžvalga — 4 psl.
5. Filmas „Poema apie jūrą“ — 4 psl.

Laiku pasiruošti šienapiūtei bei silosavimui

Neužilgo šienpioviai išeis į lankas. Keturi šimtai hektarų pievų bei daugiametinių žolių teks jiems nušienauti „Pirmūno“ žemės ūkio artelėje. Plotas nemažas, o šienavimo darbų negalima užtęsti iki rugiapūtės. Artelės valdyba, laukininkystės brigadų brigadininkai susirūpinę gerai pasiruošti šienavimui, kad ji atliktų trumpiausiu laiku.

Dar anksti pavasarį kiekvienoje brigadoje kolūkiečiams buvo nutarta pagaminti po 5 komplektus žaiginių. (o pasenusiems kolūkiečiams — po 10 komplektų). Dabartiniu metu kolūkyje jau pagaminta 400 porų stoginių žaiginių. Jų pakaks nušienauti žolei išdžiovinti. Negana šieną gerai išdžiovinti lauke, reikia pasirūpinti ir jo apsauga daržinėse. Nors kolūkio brigadose užtektinai klojimų, daržinių, tačiau iki šių metų neužsiimant jų remontu, daugelis liko be stogų, dingio iš sienų lentos. Šiemet jie remontuojami. Piaunamos lentutės stogams. Stai pirmoje, brigadininko Stasio Dainio vadovaujamoje, brigadoje numatyta atremontuoti keturis stogus. Skubiu klojimų, daržinių remontu reikia susirūpinti ir likusioms brigadoms.

Kolūkis įsigijo 4 naujas piaunamąsias mašinas. Turint dar 4 senas, kiekvienai brigadai teks po 2 piaunamąsias. Kolūkiečiai iš anksto pasirūpino jų apsaugojimu nuo gedimų. Nuo dobielių nurinkti akmenys. Be to, artelė įsigijo pakankamą kiekį atsarginių dalių. Kolūkyje yra žmonių, mokančių greit ir gerai dirbti

piaunamosiomis. Tai Narbutas, Mažeika ir kiti.

Nepalikta be dėmesio ir smulkesnis inventorių — dalgiai, grėbliai, koros. Jie irgi remontuojami, ruošiami artėjantiems darbams.

Drauge su šienapiūte pradedamas ankstyvojo siloso raugimas. Todėl iš anksto reikia susirūpinti siloso raugimu, jų paruošimu. Artelėje reikalinga užraugti 1200 tonų siloso. Tačiau siloso tranšėjų, duobių yra vos 950 tonų talpos. Kadangi laiko iki šienapiūtės liko nedaug, geriausia ir kolūkio valdybos apskaičiavimu jo jau neužteks siloso tranšėjų įrengimui, todėl trūkstant siloso kiekį numatyta paruošti antžeminiu būdu.

Ruoštis šienavimui ir ankstyvojo siloso raugimui turi kiekvienas kolūkis, kiekviena brigada. Šienpiovių, smulkaus inventoriaus paruošimas, daržinių remontas, siloso įrenginių paruošimas, statyba neatsiejamai turi eiti su kitais dienos uždaviniais — sėjos užbaigimu bei pasėlių priežiūra. Laukininkystės brigadų brigadininkai su kolūkio valdyba, specialistais jau dabar turi apgalvoti ir sudaryti planą, kuriuose darbuose dalyvaus kiekvienas kolūkietis, įtraukti į darbą visus kolūkiečius, net paauglius bei pasenusius.

Pavyzdingas pasiruošimas šienapiūtei, jos atlikimas trumpiausiais terminais, visuomeninės gyvulininkystės aprūpinimas pakankamu kiekiu gerų pašarų — dabar atsakingiausias kolūkinio kaimo žemdirbių uždavinys.

Ruošiasi šienapiūtei

Įtemptas darbas šiuo metu vyksta „Garbingo darbo“ kolūkio I laukininkystės brigadoje. Kolūkiečiai stengiasi kuo greičiau užbaigti pavasario laukų darbus, išauginti aukštą derlių. Nežiūrint to, jie žvelgia į priekį. Jau dabar, lygiagrečiai su sėjos darbais, brigada pradėjo ruoštis šienapiūtei. Kalviai Stefanas ir Bronislavas Martyniak pilnai paruošė darbui dvi piaunamąsias mašinas. Paruošta taip pat dešimt rankinių dalgių, reikiamas grėblių kiekis, remontuojami korai.

Galima tvirtai pasakyti, kad I laukininkystės brigados kolūkiečių šienapiūtė neužtikis netikėtai.

E. Dunalskis

I pagalbą agitatoriui Ketaus gamybos augimas

SKAICIAI IR FAKTAI

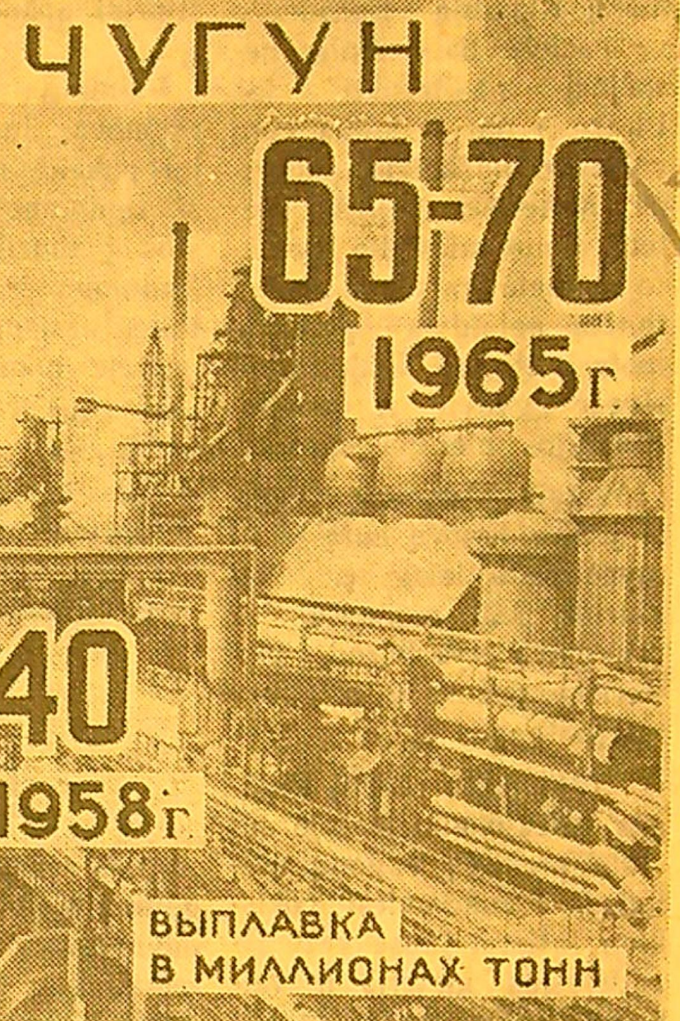
1913 metais Rusijoje buvo išlydyta 4,2 mln. tonų ketaus. Tarybinės valdžios metais šios rūšies produkcijos gamyba padidėjo beveik 9 kartus. 1958 metais Tarybų Sąjunga išlydė 40 milijonų tonų ketaus.

Jeigu 1913 metais pas mus buvo pagaminta ketaus 2,5 karto mažiau, negu Anglijoje ir mažiau negu Prancūzijoje, tai dabar mes gaminame jo žymiai daugiau negu Anglija, Prancūzija ir Belgija kartu paėmus.

1965 metais mūsų šalis pasiekė svarbiausios kapitalistinio pasaulio šalies — Jungtinių Amerikos Valstijų dabartinį lygį ir gamins 65—70 milijonų tonų ketaus.

Siekiant taip smarkiai padidinti ketaus gamybą, reikės be turimų gamyklų išplėtimo bei rekonstrukcijos dar pastatyti ir paleisti naujus gamybinius pajėgumus. Septynmečio metais, t. y. 1959—1965 metais, pastatytų ir paleistų gamyklų pajėgumas sudarys 24—30 milijonų tonų palyginti su 16,1 mln. tonų, kurios buvo pastatytos ir paleistos laikotarpiu nuo 1952 iki 1958 metų.

Gamybinių procesų patobulinimo ir darbo našumo padidinimo išdavoje žymiai pakils vidutinis metinis ketaus gamybos priaugimas. Septynmečio metais vidutinis metinis ketaus gamybos padidėjimas sudarys apytikriai 3,6—4,4 milijono tonų, tuo tarpu kai 1952—1958 m. m. vidutinis metinis padidėjimas siekė vos 2,5 milijono tonų.

no tonų, tuo tarpu kai 1952—1958 m. m. vidutinis metinis padidėjimas siekė vos 2,5 milijono tonų.

Tokiu būdu septynmečio pabaigoje mūsų šalis išeis į vieną pirmųjų pasaulio vietų gaminant svarbią pramoninės produkcijos rūšį — kietą.

Geriausią mūsų GRANDININKĘ

Vyko kolūkio valdybos posėdis. Be kitų klausimų buvo svarstoma, ką paskirti grandininkais, kaip geriau šiemet išauginti kukurūzus. Juk tiesiog gėda prieš kaimynus: artelėje gerai dera grūdinės kultūros, linai, kolūkis sėkmingai vysto visas visuomeninio ūkio šakas, o štai gerų kukurūzų niekad nebuvo išauginę. O jie, aišku, kaip ir visur, taip ir čia, gali ir turi išaugti. Be kukurūzų negalima bus sudaryti stiprią sultingųjų pašarų bazę, toliau kelti gyvulių produktyvumą.

Kolūkio valdyba nutarė šiemet visu rimtumu imtis kukurūzų auginimo ir tam darbui vadovauti paskyrė pačius geriausius žmones. Taip I laukininkystės brigados grandininku buvo patvirtinta pagyvenusi moteris Marija Leonova. Pasitikėjimą ši moteris užsitarnavo savo atsidavusiu darbu. Artelės vadovai ži-

no, kad ten, kur dirba Leonova, rezultatai bus geri. Stai pernai Marijai buvo pavesta vadovauti I brigados daržininkų grandžiai. Ir grandis išaugino gerus šakniavaisius. Ne atsitiktinai Leonova ketvirtus metus iš eilės išrenkama kolūkio valdybos nariu: ji nepailstanti darbininkė. Stai ir pernai laukininkystėje ji išdirbo apie 200 darbadienių. Leonova aktyviai dalyvauja valdybos posėdžiuose — drąsiai kelia aikštėn trūkumus, į dienos šviesą iškelia kolūkinės drausmės laužytojus, pateikia valdybai dalykiškų pasiūlymų.

Vykdyti naują pavedimą — vadovauti brigados kukurūzų augintojams — Leonova ėmėsi aktyviai. Kartu su brigadininku parinko 10 hektarų tinkamiausių bulvių, kurios praeitais metais buvo gausiai patręštos mėšlu. Tie plotai buvo gerai įdirbti, į juos išvežtas organinių-mineralinių trąšų mišinys, kuris sodinant buvo įnešamas į liz-

duš. Kukurūzai buvo sodinami kvadratinio-lizdiniu būdu, panaudojant savų kalvių pagamintą ženklintuvą. Ir visuose darbuose — paruošiant dirvą, sėjant kukurūzus pirmoji buvo Marija Leonova. Ir pati ji dirbo, ir kitiems duodavo nurodymus, antrus pabar-davo už rūpestingumo stoka.

Tai, kad Leonova pasiryžusi išauginti aukštą kukurūzų derlių — gauti iš kiekvieno hektaro ne mažiau kaip po 300 cent žaliavos masės — rodo ir tas faktas, kad ji nesitenkina savo turimomis žiniomis, o domisi priešakinių respublikos kukurūzų augintojų patyrimu, kreipiasi patarimų pas specialistus.

E. Gončarenko

„Lenino atminimo“ kolūkio agronomas

Nuotraukoje: I brigados kukurūzų augintojų grandies grandininkė M. Leonova.

MUZIKINĖ DRAMA SAVIVEIKLOS SCENOJE

TALDY-KURGANO SRITIS. Prie Taldy-Kurgano rajono Stalino vardo kolūkio klubo gerai veikia meno saviveiklos raitelis. Neseniai ratelio dalyviai parodė žiūrovams muzikinę dramą „Jer Targyn“.

Nuotraukoje: scena iš spektaklio.

J. TURINO nuotr. (TASS).

KOKIA

Tu gera, mama!

...Nedidelį Novgorodo srities Batecko miestelį sudrebino pirmosios fašistų bombos.

Kai Klavdija Spiridonova išlydėjo į karą savo vyrą, jos dukrelei Valei tebuvo vos du mėnesiai. Netrukus miestelį okupavo fašistai. Dieną ir naktį tratėjo šūviai, liejosi nekaltų žmonių kraujas. Po kelių dienų Klavdiją Spiridonovą pasiekė baisi žinia: nepasijusį pasitraukti jos Piotra ir dar kelioliką vyrų vokiečiai miškelyje sušaudė. Moteriškė pamišo. Kelerų dienų miestelio gyventojai matė gatvėmis vaikštančią palaidais plaukais moterį. Paskui vokiečiai ją išvežė „gydyti“ ir daugiau Klavdijos niekas nematė.

Mažąją Valentiją užėjusi į Spiridonovų butą kaimynė rado leisgyvę. Nežiūrint, kad namuose ir taip buvo trys burnos, moteriškė paėmė ir priglaudė mergaitę pas save.

Tą patį vakarą Justina Tolutaitė grįžo į Alsėdžių miestelį, nešdamasi ant rankų mažytę baltarusę mergaitę.

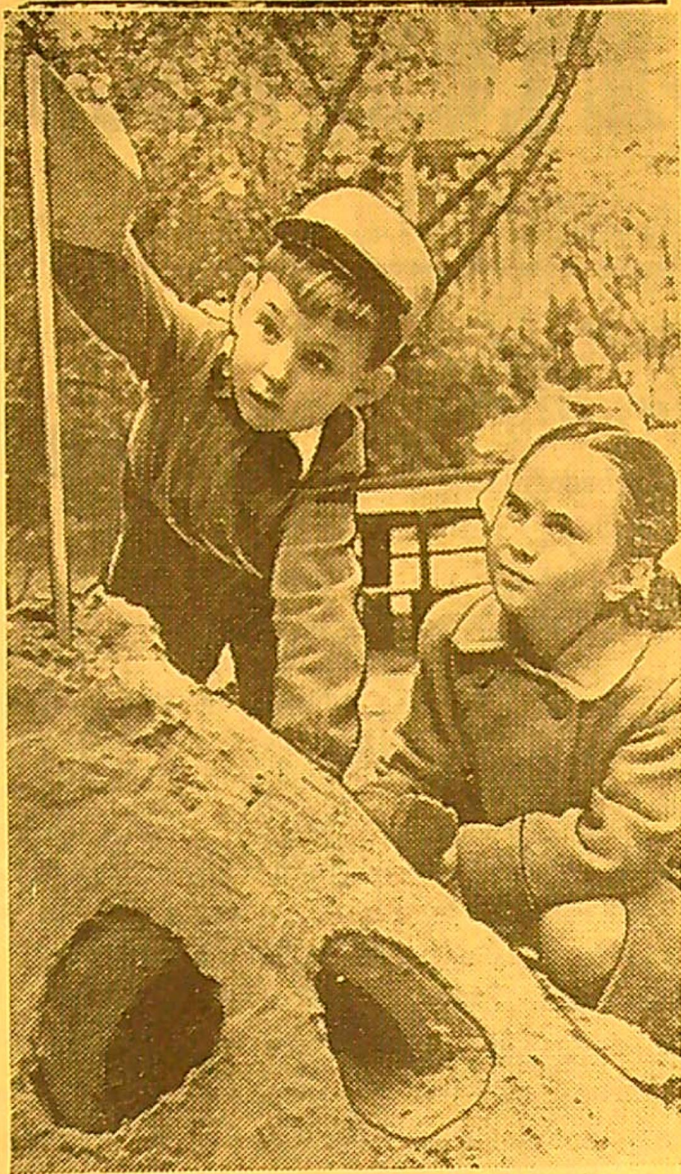
...Neseniai Valentinai sukaiko aštuoniolika metų. Justina Tolutaitė gimimo dienos proga padovanojo mergaitę gitarą.

— Kokia tu gera, mama, — sušnibždėjo mergaitė, stipriai apkabindama senutę...

Laiminga Valentina Spiridonova. Justina Tolutaitė jai pakeitė motiną. Baigusi septynmetę, Valentina stosi į muzikos mokyklą. Laiminga ir Justina Tolutaitė, užsiauginusi sau senatvę paguodą. Ir kas gali išdrįsti sugriauti šių dviejų moterų laimę? Ne! Niekas ir niekada daugiau nesugriaus nei Valentinos, nei kitų vaikų laimės! Tėneleis Tarybinė Tėvynė.

K. Liubšys

PORYT—TARPTAUTINĖ VAIKŲ GYNIMO DIENA

BŪSIMIEJI STATYBININKAI
Z. Serapino foto etiudas (ELTA).

41 cnt kiaulienos
100 ha arimų bus!

Zdanovo vardo žemės ūkio artelės gyvulių augintojai, įsijungę į kovą už pirmalaikį septynmečio plano įvykdymą, pirmaisiais metais įsipareigojo pagaminti po 41 cnt kiaulienos 100 ha arimų. Įvykdyti įsipareigojimą — tai reiškia atpenėti ir realizuoti ne mažiau kaip 630 bekono po 75 kg kiekvieną.

Artelės gyvulių augintojai negaili pastangų prisimto nutarimo įvykdymui. Iki šiol į gyvulių paruošų punktą pristatyta 188 bekono bendro 159 centnerių svorio. Apytikriais apskaičiavimais per penkis šių metų mėnesius šimtui ha arimų pagaminta apie 13 centnerių kiaulienos.

Pasiekti laimėjimai neatėjo patys. Tai, kas pasiekta, pasiekta darbščių gyvulių augintojų rankomis. Sektiną pavyzdį penint kiaules rodo kiaulininkės Adelė Norkūnaitė ir Genė Svarcaitė. Pirmoji jau nupenėjo 56 bekonus, antroji — 46.

Kokios perspektyvos tolimesnėje kiaulienos gamyboje šioms metams? Jau metų pradžioje artelės valdyba apskaičiavo, kad turimų savų visuomeninių kiaulių neužteks priimtam nutarimui įgyvendinti. Buvo pradėta ieškoti naujų rezervų kiaulienos gamybai padidinti. Vienas iš jų — sutarčių dėl kiaulių auginimo artelai su kolūkiečiais sudarymas. Kolūkio valdyba, partinė organizacija išaiškino kolūkiečiams bekono kontraktacijos svarbą. Šis darbas neliko be pėdsakų. Iš 185 kolūkiečių kiemų, esančių artelėje, sukontraktuoti 165 bekono. Realizuoti 42 kolūkiečių išauginti bekono.

Tokiu būdu pristačius 188 bekonus, iki metų pabaigos reikia atpenėti ir realizuoti dar 442 bekono, t. sk. 319 bekono iš savo fermos. Dabartiniu momentu 126 bekono, kurie bus realizuoti iki rugsėjo mėnesio. Taip pat turimi 62 dviejų mėnesių amžiaus paršeliai bus pristatyti valstybei spalio—lapkričio mėnesiais. Bekono atpenėjimo laikotarpiui trunkant 6—7 mėnesius, dar šiemet bus realizuoti gegužės mėnesį apsiparšavusių motininių kiaulių 66 paršeliai. Šiomis dienomis turi paršiuotis 7 motininės kiaulės, kurios atves nemažiau kaip 70 paršelių. Tokiu būdu kiaulių skaičiaus įsipareigojimų įvykdymui užtikrinama, išsaugoti paršelius nuo kritimo. O tam visų pirma reikalinga gera jų priežiūra. Galima pasakyti, kad uoliai dirbdamos kolūkio kiaulininkės savo duotąjį žodį ištesės.

R. Vitkus

PLĖSKIME DAUGIAMEČIŲ ŽOLIŲ PLOTUS

„Dėl sėkmingo įsipareigojimų gyvulininkystės produktų gamyboje įvykdymo reikalinga tvirta pašarų bazė. Pašarų gamybai didinti toliau plėsimė daugiamėčių žolių pasėlių plotus, kad artimiausiais metais jle sudarytų ne mažiau kaip 30 procentų ariamos žemės“, — sakoma rajono žemės ūkio darbuotojų įsipareigojimuose šioms metams. Pirmiausia šis uždavinys turi būti sprendžiamas ūkiuose, neturinčiuose kultūrinių pievų, ganyklų, iki šiol mažai plėtusių daugiamėčių žolių pasėlių plotus. Konkrečiai kalbant, tokios sąlygos susidariusios Kalinino vardo žemės ūkio artelėje.

Tai vienas iš stambesnių ūkių mūsų rajone. Penkioms brigadoms priskirta 1510-ha žemės ūkio naud-

menų, t. sk. 1182 ha arimų bei 158 ha pievų. Pievos nesukultūrintos. Tai tiesiog krūmokšniais apaugusios pelkės, iš kurių priešinajama ne geros, maistingos žolės, o nenoriai gyvulių ėdamų viksvų.

Siekiant geriau aprūpinti gyvulius pašarais, pagerinti jų priežiūrą, stambieji raguočiai paskirstyti po brigadas. Brigadininkai tiek ganykliniu, tiek žiemojimo laikotarpiais atsakingi už jų priežiūrą, šerimą. Stai pirmoje brigadoje, vadovaujamoje brigadininko Alfonso Paurio, yra 33 karvės. Jos ganomos pūdymuose, kuriuose nėra žolės. Kur daugiau ganyti, jei nėra ganyklų? Rūsti dobiluose, kaip kad daroma kituose kolūkiuose, neturinčiuose ganyklų, šiai bandai reikėtų nemažiau 17 ha dobilų.

Bet kuo tuomet gyvulius reikėtų šerti žiemą, jei brigadoje iš viso yra vos 22 ha dobilų šienavimui bei 31 ha natūralių pievų? Gi reikia neužmiršti, kad šienas bei dobilai reikalingi ne tik karvėms, bet ir laikomiesiems 22 arkliams, galvijų prieaugliui, avims.

Panaši padėtis ir kitose artelės brigadose. Esant kolūkyje vos 101 ha dobilų, jie auginami šienai. Visose brigadose karvės ganomos tokiose pat „ganyklose“, kaip ir pirmoje. Išeina, kad nei žiemojimo, nei ganyklinio laikotarpio gyvuliams neaprupinami pakankamu kiekiu pašarų, o tas jaučiamai atsiliepija į jų produktyvumą. Jei pagal pieno gamybą šimtui hektarų žemės naudmenų artelė pirmąją rajono kolūkių tarpe, kas paaiškina-

ma dideliu karvių skaičiumi (artelėje yra 127 karvės), tai pagal pieno primelžimą iš karvės ji stovi atsiliekančiųjų eilėje.

Suviokiškams reikia labai pasitempti didinant daugiamėčių žolių pasėlių plotus. Tiesa, šiemet kolūkiečiai jų plotus padidino 58 ha. Bet to neužtenka. Norint įvykdyti prisiimtą įsipareigojimą, jų plotus reikia išplėsti iki 350 ha, t. y. daugiau kaip du kartus. Uždavinys nelengvas.

Svarbu apsirūpinti pakankamu kiekiu dobilų sėklų, o jos brangios ir gauti nelengva. Todėl reikia imtis visų priemonių, kad jau šiemet būtų galima išsiauginti kiek galint daugiau sėklos savo ūkio poreikiams patenkinti. Planuojama palikti 30 ha sėklinių dobilų.

V. Raubiška

PASNEKESIAI ANTIRELIGINĖS TEMOMIS

Ar yra dievas?

Kokia religija teisingiausia? Kieno tikėjimas geresnis? Koks dievas tikrasis?

Sitais klausimais nebajiamai ginčijasi tarp savęs įvairių religijų žmonės. Krikščionys stengiasi visus įtikinti, kad jų tikėjimas tikriausias, kad dievas vienas, bet trijuose asmenyse: dievas — tėvas, dievas — sūnus, ir dievas — šventoji dvasia. musulmonai skelbia, jog Alachas — tikras dievas, o Muchamedas — jo pranašas. Judėjai tvirtina, kad jų dievas, Jagvė, tikrasis, o visi kiti dievai melagingi, netikri. Budistai skaito, kad melstis reikia tik Budai, kad Buda — tikrasis dievas. Pasaulyje egzistuoja daug religinių

srovių, ir kiekvienos jų šalininkai skelbia ir gina savo tikėjimą, neigdami kitas tikybas.

Ginčai apie „tikrąjį tikėjimą“ tęsiasi šimtus ir tūkstančius metų, bet jie bevaisiai, nes nė viena religija ir nė vienas dievas netikri. Visi dievai žmonių išgalvoti. Įvairios tautos įvairiose savo istorijos pakopose išgalvojo dievus pagal savo pavyzdžius.

Kodėl įvairiose tautose gimė įvairios religijos? Kodėl žmonės nevienodai įsivaizduoja savo dievus ir skirtingai juos garbina, kodėl susikūrė įvairios religinės apeigos, tai yra nevie nodas religinis kultas? Tai dėl to, kad ne dievas sukū-

rė žmones, o žmonės išgalvojo dievus pagal savo panašumą. Ne atsitiktinai europiečiai vaizdavo ir vaizduoja savo dievus baltaodžiais, o velnius juodaodžiais, kai tuo tarpu juodaodžių tautos vaizduoja savo dievus juodaodžiais, o velnius — baltaodžiais.

Dargi to paties tikėjimo žmonės skirtingai įsivaizduoja savo dievus. Pabandykite paklausti keleto tikinčiųjų, kas tai yra dievas, tegu jie smulkiai papasakos, kaip jie jį įsivaizduoja, ir pamatysite, kad kiekvienas tikintis įsivaizduoja jį savaip.

Tai labai gerai pavaizdavo didysis rusų rašytojas Aleksiejus Maksimovičius Gorkis savo apysakoje „Vaikystė“. Aleksiejaus Pieškovo senelis ir bobutė priklausė vienai krikščionių religijos sektai, o dievą

kiekvienas iš jų vaizdavosi skirtingai. Geraširdė, švelni ir rūpestinga senelė Akyliną pagal savo gerumą ir dievą vaizdavosi geru, švelniu, žmones mylinčiu ir rūpestingu šeimnininku. O rūstus ir gyvenimo nuskrastus senis Vasilijus Kaširinas dievą įsivaizdavosi rūščiu, piktu ir kerštingu.

Žmonės sukurdamo sau dievus pagal tuometinę visuomeninę santvarką, kurioje jie gyveno ir dirbo. O keičiantis visuomeninio gyvenimo sąlygoms, keitėsi ir dievų supratimas žmonėse. Pavyzdžiui, kada senovės indų bendruomenių ūkiniame gyvenime medžioklė ėmė vaidinti mažesnę vaidmenį, o sustiprėjo žemdirbystės bei sodininkystės reikšmė, tai medžioklės dievas Rudra pavirto gyvulininkystės die-

vu, o pirmąsį saulės dievas Pušan tapo žemdirbystės ir piemenų globėju.

Religingi žmonės tiki į sielos nemirtingumą ir pomirtinį gyvenimą. Bet ir pomirtinį gyvenimą tikintieji įsivaizduoja skirtingai. Pavyzdžiui, pravoslavų cerkvė skelbia, kad po mirties žmogaus „siela“ pakliūva į pragarą arba į rojų. Katalikų bažnyčia moko, jog be rojus ir pragaro dar yra skaistykla — kažkas panašaus į daboklę. Kai kurios religijos skelbia tikėjimą „sielos“ persikūnijimu, t. y. žmogaus „siela“ po mirties apsigyvena kitoje gyvoje būtybėje — aukštesnio arba žemesnio rango žmoguje (priklausomai nuo to, kaip pildė religijos mokslą) arba net gyvulyje.

Taip įvairiai ir prieštaringai moko įvairios religi-

jos apie pomirtinį gyvenimą.

Rojaus supratimas įvairiose religijose taip pat skirtingas. Pavyzdžiui, musulmonų religija rojų vaizduoja kaip nuostabų, kvapų ir ūksmingą vaisių sodą. O graikų-pravoslavų religija, susikūrusi feodalinėje Bizantijoje, rojaus gyvenimą vaizduoja kaip ištaigingus dvarus, perteklių, pasitenkinimą.

Kodėl toks pomirtinio gyvenimo vaizdavimo skirtumas? Todėl, kad pomirtinis gyvenimas — žmonių vaizduotės padarinys, išmisas. Ir kadangi tikrovėje nėra jokio pomirtinio gyvenimo, tai tikintieji įsivaizduoja jį kiekvienas savaip. Įvairios tautos rojų ir pragarą vaizdavosi priklausomai nuo tų sąlygų, kuriose jos gyveno.

Kovoja už darbo drausmės stiprinimą

Atsitiko tai nesenai. Duoda brigadininkas Bronius Garnelis kolūkiečiui raštelį, leidžiantį jam paimti kolūkio arkli iš tos pačios pirmos brigados nario Jono Girčio. Perskaito Girčys brigadininko įsakymą ir čia pat ant jo uždeda rezoliuciją: „Neduosiu“.

Kolūkietis didžiai nustebo. Kaip tai?.. Girčys kolūkiniais arkliais tvarkosi lyg nuosavais? Jis vėl pas brigadininką. Teko įsikišti kolūkio pirmininkui Likauskui. Bet ir jį pirmininko raginimą Girčys nekrepia dėmesio.

— Neduosiu ir baigta. Ir nedavė.

Tai ne vienintelis Pupeikių kaimo gyventojų Jono Girčio savivalės faktas. Ir žmona nemėgsta dalyvauti kasdieniniame brigados darbe. Paragins brigadininkas jį darbą, jina tuojau griebiasi už šono ar galvos:

— Skauda, negaliu.

Sirgti serga, bet, matyti, tinginio liga, jei pažymėjimo iš gydytojo neturi. Kolūkio valdyba rimtai imasi priemonių drausmės pažeidėjams sudrausti. Prieš porą savaičių įvykusiame kolūkio įgaliotinių susirinkime, šalia kitų sprendžiamų klausimų, buvo kalbama ir apie artelės įstatų pažeidėjus — kolūkiečius Girčius. Degė jiems ašys nuo teisingų kolūkiečių priekaištų. Buvo pasiūlyta net pašalinti juos iš kolūkio. Po ilgų svarstymų, ginčų, kaltininkui prašant ir žadant pasitaisyti, jis paliktas kolūkyje.

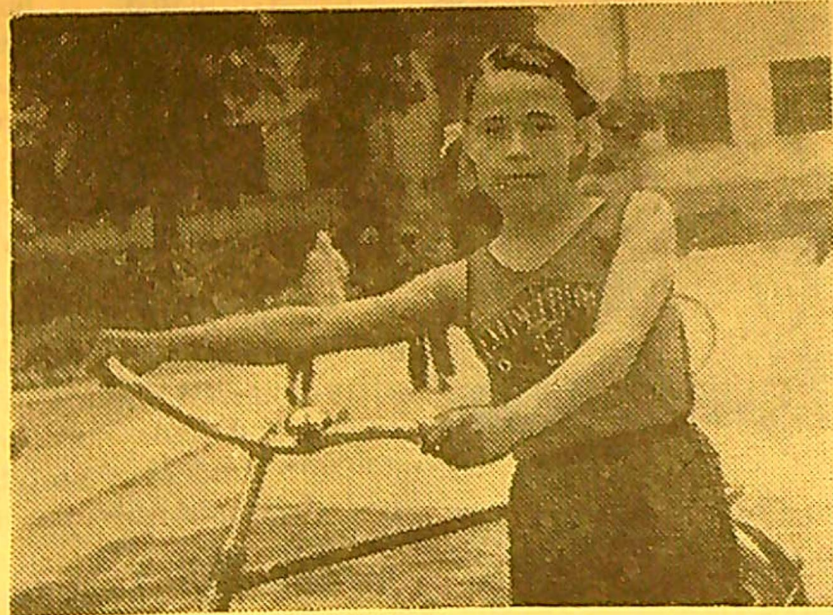
„Aukštaičio“ žemės ūkio artelės valdyba griežtai kovoja už artelės įstatų laikymąsi. Lengviau dabar kovoti su drausmės pažeidėjais, kada pakilo darbdienio vertė. Kovai su jais čia tarnauja ir visuotiniai kolūkiečių susirinkimai, ir

valdybos posėdžiai, brigadų susirinkimai bei tarybos. Nedrausmingiems kolūkiečiams, tinginiams priešpastomi gerų darbuotojų pavyzdžiai. Jų pavyzdės matomos kolūkio garbės lentoje. Ji, vykstant svarbiems darbams, dažnai keičiama. Matomos pirmųjų pavardės sienlaikraštyje. Sieninė spauda — aktyvus valdybos pagalbininkas kovojant su pasitaikančiomis negerovėmis. Labai gerai, kad valdyba teisingai naudojasi sienlaikraščio pagalba. Kritikiniai straipsniai, talpinami sienlaikraštyje, svarstomi valdybos posėdžiuose. Aišku, sienlaikraštis kovingas.

Artelėje įsigalėjusi tokia tvarka. Neišejo be pateisinamos priežasties kolūkietis į darbą, nepranešęs iš anksto brigadininkui — be jokio įspėjimo valdybos nutarimu jam nurašomas atitinkamas kiekis darbdienų. Todėl ir nusižengėlių pasitaiko vis rečiau.

Esant tvirtai drausmei, brigadininkams lengva mobilizuoti kolūkiečius darbų vykdymui. Dėl to ir pavasario sėja čia praėjo organizuotai.

V. Daubaraitis

Bloga tvarka

Noriu pažymėti kai kuriuos netvarkos faktus rajono prekybinių organizacijų darbe. Juos galima ir reikia ištaisyti.

Šeštą valandą vakare darbininkai ir tarnautojai, grįždami iš darbo į namus, skuba į duonos krautuvę. Beveik visada, kaip taisyklė, tuo pačiu metu šalia parduotuvės stovi vežimas su duona. Susirinkę parduotuvėje žmonės kliudo darbininkui, nešiojančiam duoną, atitraukia pardavėją. Duonos pristatymą krautuvėn reikia organizuoti taip, kad iki 6 valandos vakaro ji būtų jau priimta.

Parduotuvėse įsivyravusi netikusi tvarka degtinės pardavime. Būna, paprastai, taip: stovi parduotuvėje eilė pirkėjų, laukiančių maisto produktų, o čia įeina koks nors pilietis ir, nežiūrėdamas eilės, traukia tiesiai prie prekystalio. Girdi, jam reikia degtinės. Tartum degtinė būtų toks būtinas daiktas, kurio negalima palaukti, ir visa eilė žmonių turi dėl to gaišti. Laikas tokią praktiką baigti.

N. Novikovas

M U M S R A Š O

ŠVAISTOMA VALSTYBINĖ ŽEMĖ

Dažnai Zarasai—Kauņas plento ruože, netoli Degučių, galima pamatyti nedidelio ūgio žmogelį su raudonu raiščiu ant rankovės. Vietos gyventojai jį gerai pažįsta — tai Aleksas Kajutis, nuolatinis kelio darbininkas. Žmogus jis darbštus, geras kaimynas. Tik štai jo darbštumas kartais ne vietoje pasireiškia. Jau per daug didelę laiko dalį jis praleidžia ne ant kelio, o pakelėje, ir, toli gražu, ne su kelio remontui skirtais įrankiais rankose. Ir ką ant to kelio veiks? Nei sėsi, nei piausi. Kitas dalykas pakelėje: žemė derlinga, rugius pasėsi — užaugs kaip mūras, bulvės taip pat gerai dera. O kokios pievos! Sieno 3 karvėms galima prišienauti ir niekas už tai nepasako nė pusės žodžio. Gal būtų kolūkio vadovai ir piktinasi, bet įkasti negali — ne jų žemė. Taigi, gyvenk ir norėk.

Ir Aleksas Kajutis gyvena. Praeitais metais jis pakelėse turėjo apie 1,4 ha

pievų, nors pagal įstatymą kelių darbininkams leidžiama turėti ne daugiau 1 ha. Visą vasarą vešlioje žolėje ganėsi karvė, o atėjus šienapiūtei, pats nespėjo nu-piauti pievos, teko samdytis Zdanovo vardo kolūkio narių J. Sapožnikovą, kuris nupiovė pievą, ir šieną pasidalino pusiau. Sieno daug, o kiek vienai karvei tereikia. Todėl Kajutis nutarė pasipelnęti. Du vežimus šieno jis už nemažą sumą pardavė to paties kolūkio V. laukininkystės brigados kolūkietei A. Brunaitėi.

Kelio ruožo meistro Priamovo, neteisėtai išskyrusio Kajutiui padidintą pievos plotą, pasiūrėjęs taip pat atsirado keli vežimėliai šieno.

Neblogai pavyko A. Kajutiui pernai, tai šiemet jis nutarė pasiekti dar „geresnių“ rezultatų. Neseniai Degučių apylinkės Tarybos nuolatinė žemės ūkio komisijai patikrinus pasirodė, jog greta 1,4 ha ganyklų pakelėse ir apylinkės Tary-

bos išskirto nustatyto padosybinio sklypo, jį papildomai 0,25 ha kolūkio žemės užsodino savomis tu-lvėmis. Taip pat ir pakelėse jis turi apie 0,25 ha ariamos žemės plotą.

Ar žino apie tokį Kajučio savivaliavimą kelių eksploatacijos rajono Nr. 29 vadovai? Tur būt, taip, jei panašiai elgiasi ir kiti nuolatiniai kelio darbininkai.

Štai darbininko A. Poprocko kelio ruožas randa-si Degučių ir Baibių apylinkių teritorijose. Todėl jis abiejų apylinkių pakelėse „išskyrė“ sau po 1 ha ganyklų. „Neskriaudžia“ savęs kelio darbininkai V. Antanavičius bei M. Dičiūnas. Šio kelio ruožo meistras drg. Namikas tik pe-čiaus trauko, bet nieko nedaro savivaliautojams sudrausti.

Taip iššvaistomos dešimtys hektarų valstybinės žemės. Štai apie tai kaip tik ir turi rimtai pagalvoti kelių eksploatacijos rajono Nr. 29 vadovai. L. Sapelis

Rajono moksleivių IX spartakiada

Siomis dienomis naujai įrengtame Zarasų vidurinės mokyklos Nr. 2 stadione įvyko IX rajono septynmečių ir vidurinių mokyklų moksleivių spartakiada, kurios programoje buvo lengvoji atletika ir dviratis. Spartakiadoje dalyvavo 4 vidurinių ir 13 septynmečių mokyklų rinktinės.

Suvedus lengvosios atletikos ir dviračių varžybų rezultatus paaiškėjo, jog pirmąją vietą spartakiadoje iškovojo Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos lengvaatlečiai. Antroji vieta atiteko Zarasų vidurinei mokyklai Nr. 2, paskui eina turmantiečiai

ir paskutinėje vietoje Antazavės vidurinė mokykla.

Septynmečių mokyklų tarpe rajoninės moksleivių spartakiados varžybų nugalėtoja — Lupenkos septynmetė mokykla. Antrąją vietą iškovojo Baibių septynmetės mokyklos lengvaatlečiai ir trečią — Sniukštų.

Palyginti su praeitais metais vidurinių mokyklų tarpe geroką pažangą padarė Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos sportininkai. Jie iš Zarasų vidurinės mokyklos Nr. 2 atsikovojo pirmąją vietą. Septynmečių mokyklų tarpe praeitais metais buvusi septynmetė mokykla iškilo į penktą, o Lupenkos — iš penktos vietos į nugalėtojus.

Tačiau reikia pastebėti, jog eilė mokyklų ne tik kad nedaro pažangos, bet eina atgal. Pavyzdžiui, Degučių septynmetė mokykla Nr. 2 praeitais metais buvo nu-

galėtoja, o šiais metais atsidūrė net dešimtoje vietoje. Stelmuzės septynmetė mokykla iš antros nusmuiko net į septintą.

Šių mokyklų vadovai į fizikultūrinį vaikų auklėjimą šiais metais atkreipė mažą dėmesio. Šių metų spartakiados rezultatai turėtų būti jiems pamoka ateičiai.

J. Bogušis

Zarasų rajono liaudies švietimo skyriaus inspektorius

Nuotraukose: Apačioje — Zarasų Marytės Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos šuolininkė ir aukštį Zalubaitė. Spartakiadoje ji iškovojo pirmąją vietą.

Dešinėje — J. Zavadis (Zarasų vidurinė mokykla Nr. 2) meta diską.

Kairėje — Lupenkos septynmetės mokyklos dviratininkė S. Makauskaitė, 3 km distancijoje iškovojo pirmąją vietą.

V. ŠAKALIO nuotraukos

Musulmonų religija (islamas) atsirado sausringose Arabijos dykumose gyvenančių arabų tarpe. Savo svajonę apie ūksmingus, kvapius vaisių sodus jie ir perkėlė į religines pasakas apie rojus gyvenimą. O feodalinė Bizantijos santvarka su jos feodalų dvarais atspindėjo graikų-pravoslavų bažnytinėse legendose.

Taip religiniuose pasakojimuose atsispindi tų ar kitų tautų gyvenimo sąlygos.

Įvairių religijų žmonės, stengdamiesi įrodyti savo religijos tikrumą, paprastai remiasi tam tikromis knygomis, vadindami jas šventomis, dievo įkvėptomis, t. y. parašytomis dievui įkvėpus. Krikščionys skaito šventu raštu evangeliją ir bibliją, musulmonai—koraną, induistai —

toru (penkiaknygė, pirmąją biblijos dalį).

Bet tiesa nustatoma ne tikiyba, ne šventraščiu, o praktika. Tikras tik tas mokymas, kuris pasitvirtina praktikoje, gyvenime.

Praktika pats griežčiausias teisėjas, kuris duoda galimybę atskirti teisybę nuo klaidų ir melo. Ir štai tikrinant pasirodo, kad ne vienas religinis mokymas praktikoje nepasitvirtina, kad visos „šventosios knygos“ parašytos paprastų žmonių, daugiausia šventikų, religinio kulto tarnų. „Šventosiose knygose“ išreikštos šių žmonių pažin-tos pilnos prieštaravimų, iš-mislių ir nesąmonių.

Nė viena religija neturi tiesos. Tiesa, tikrovė pri-klauso tik mokslui. Mokslas jėga glūdi tame, kad jo išvados patvirtinamos praktika, žmonijos gyveni-

mo patyrimu.

Bibliją ir kitas „švento rašto“ knygas parašė žmonės, gyvenę žiloje senovėje. „Sventųjų“ knygų autoriai nežinojo mokslo ir jie buvo naivesni už šiuolaikinius teologus. Biblijoje naiviai ir tiesiai sakoma, jog „pirmieji žmonės“ — Adomas ir Ieva matė dievą, girdėjo jo balsą, kalbėjo su juo. Anot biblijos, dievas vaikščiojo rojus sode die-nos vėsume, o Adomas, pažeidęs priešaišką, pasislėpė nuo dievo sode.

Šiuolaikiniai teologai ir religijos skelbėjai supranta, jog dabar žmonės ne tokie lengvatikiai, kad tikėtų dievu, apie kurį taip naiviai papasakojo biblijos autoriai. Jeigu galima dievą matyti, girdėti jo balsą ir šnekėti su juo, tai tikintieji gali pareikalauti iš religijos skelbėjų parodyti

jiems tokį dievą. O kur gi jį imsi, jeigu jo nėra?

Todėl šiuolaikinė religija moko, kad dievas „yra nematomas ir nesuvokiamas“, kad pažinti dievą galima tik iš jo apsiareiškimų, o visą gamtą, viską, kas yra pasaulyje, jie laiko dievo padaru, jo apsiareiškimu.

Krikščionių, judėjų, musulmonų ir kitos religijos tvirtina, jog žemė ir vandenį, Saulę, planetas ir žvaigždes, augalus ir gyvulius, žmogų ir visa kita sutvėrė dievas, jog visa gamta, žmonių visuomenė ir kiekvieno žmogaus gyvenimas tvarkomi dieviškos jėgos. Krikščionių bažnyčia moko, kad be dievo valios nė vienas plaukas nenukris nuo žmogaus galvos, kad visame, kas vyksta pasaulyje, pasireiškia dieviška jėga.

(Bus daugiau).

Tarptautinis antifašistų susitikimas

Buvusios Mauthauzeno koncentracijos stovyklos (Austrija) teritorijoje įvyko tradicinis tarptautinis antifašistų susitikimas.

Po gedulo ceremonijos prie paminklų stovykloje žuvusiems įvairių šalių patriotams įvyko tarptautinis mitingas. Kalbėję jame žinomi Europos antifašistinio judėjimo veikėjai pabrėžė, kad būtina susitelkti kovai prieš fašizmo atgavimą pavojų.

Orkestrui grojant iškilmingas gedulo melodijas nacionalinės Tarybų Sąjungos, Prancūzijos, Lenkijos, Vengrijos, Bulgarijos, Čekoslovakijos, Jugoslavijos ir kitų šalių delegacijos padėjo vainikus prie paminklo tūkstančiams nežinomų fašizmo aukų, nukankintų šioje „mirties stovykloje“. Vainikai buvo padėti taip pat prie paminklo tarybiniais piliečiams, žuvusiems Mauthauzene.

Po mitingo iškilmingai buvo atidengtas paminklas čekų antifašistams.

Naujo paminklo postamente įrašyti Juliaus Fučiko žodžiai: „Žmonės, būkite budrūs!“.

(TASS-ELTA).

Domimasi tarybine literatūra

Kinijos visuomenei labai domintis tarybine literatūra, Kinijos — Tarybų Sąjungos draugystės draugija organizuoja paskaitas apie tarybinių rašytojų kūrybą.

Pekino Kinijos — Tarybų Sąjungos draugystės draugijos kultūros namuose perskaityla maždaug 30 paskaitų apie tarybinę literatūrą. Kinijos Liaudies Respublikos socialinės gyventojai susipažino su M. Gorkio, V. Majakovskio, A. Tolstojaus, N. Ostrovskio, A. Fadejevo, M. Solochovo ir kitų žymių tarybinių poetų ir prozaikų kūryba.

Paskaitos ir pasikalbėjimai apie tarybinę bei rusų literatūrą vyksta ir kituose respublikos miestuose.

(TASS-ELTA).

Knygos ir laikraščiai Bulgarijoje

Gegužės 24 dieną bulgarų tauta iškilmingai pažymėjo liaudies švietimo ir kultūros, slavų rašto ir bulgarų spaudos dieną.

Tą dieną suvedami liaudies pasiekimų rezultatai kultūros ir švietimo srityje. O šie rezultatai nemaži. Per istoriškai trumpą laikotarpį Bulgarijoje likviduotas neraštingumas. Dabar šalyje nėra gyvenvietės, kurioje nebūtų mokyklos. Aukštosiose mokyklose mokosi 4 kartus daugiau studentų, negu prieš karą. Kartinis leidžiamų dabar laikraščių tiražas Bulgarijoje viršija 3 milijonus egzempliorių, o žurnalų tiražas — 1,5 milijono egzempliorių. Bulgarija užima trečiąją vietą pasaulyje pagal leidžiamų laikraščių skaičių vidutiniškai vienam gyventojui.

Labai populiari Bulgarijoje knyga. Jeigu 1939 metais šalyje buvo išleista 6500 tūkstančių egzempliorių knygų, tai bendras praėjusiais metais atspausdintų knygų tiražas sudarė 22 milijonus egzempliorių.

(TASS-ELTA).

Registruoja santuoką

Zarasų rajono civilinės metrikacijos biuras praneša, kad žemiau išvardinti piliečiai padavė pareiškimus dėl santuokos užregistravimo:

1. SALTIS Vytautas, Petro s., gim. 1934 m., gyv. Zarasuose, Kauno g., 7, su pil. KUDRICKAITĖ Regina, Petro d., gim. 1937 m., gyv. Zarasuose, M. Melnikaitės g., 59.

2. VAITKEVIČIUS Marijanas Aleksandrovičius, gim. 1935 m., gyv. Zarasų raj. Tilžės apyl. Juchniškių km., su pil. GALINSKAJA Jekaterina Aleksandrovna, gim. 1931 m., gyv. Zarasų raj. Liaudėnų apyl. Michališkių km.

3. MIŠKINIS Lionginas, Juozo s., gim. 1936 m., gyv. Zarasų raj. Kapūstynės apyl. Šaulių km., su pil. FILIPAVIČIŪTE Zosė, Vinco d., gim. 1932 m., gyv. Zarasų raj. Smalvų apyl. Volokniškių km.

4. ROŽKOVAS Foka Denisovičius, gim. 1935 m., gyv. Zarasuose M. Melnikaitės g., 109 „c“, su pil. KOSTYGOVA Nadiežda Ivanovna, gim. 1934 m., gyv. Zarasų raj. Stelmuzės tarybiniam ūkyje.

5. JEFIMOVAS Vnifantijus Ivanovičius, gim. 1935 m., gyv. Zarasų raj. Turmanto m., su pil. PLESNIOVA Anastazija Semionovna, gim. 1928 m., gyv. Zarasų raj. Turmanto m.

6. SKAKUNOVAS Osipas Jakovlevičius, gim. 1910 m., gyv. Zarasų raj. Baibių apyl. Daneikių km., su pil. BEZAKLADNIKOVA Jekaterina Vladimirovna, gim. 1919 m., gyv. Zarasų raj. Baibių apyl. Daneikių km.

Mitingas už taiką

Nacionalinėse Terezinos (Čekoslovakija) kapinėse įvyko mitingas už taiką. Mitinge dalyvavo keli tūkstančiai darbo žmonių, pagerbusių 17-os tautybių 60 000 patriotų, žuvusių Terezinos koncentracijos stovykloje fašistinės okupacijos metais.

Mitingo dalyviai priėmė kreipimąsi į užsienio reikalų ministrų pasitarimo Ženevoje dalyvius. Jie reikalauja likti ištikimais tradicijoms, susidariusioms bendroje kovoje antrojo pasaulinio karo metais.

Dalyvavusių mitinge delegacijų atstovai padėjo vainikus prie memorialinių lentų ir papuošė gėlėmis fašizmo aukų kapus.

(TASS-ELTA).

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

TSRS ir Didžiosios Britanijos interesais

Praėjusios savaitės pabaigoje svarbų laimėjimą pasiekė taikinga mūsų šalies politika: gegužės 24 d. Maskvoje pasirašytas Tarybų Sąjungos ir Didžiosios Britanijos prekybos susitarimas penkeriems metams. Susitarimas buvo pasirašytas po derybų, kurias abi šalys pradėjo dar šių metų vasario mėnesį, kai į Maskvą buvo atvykęs Didžiosios Britanijos Ministras Pirmininkas H. Makmilanas.

Bendrame pareiškime apie šias H. Makmilano derybas su TSRS Ministrų Tarybos Pirmininku N. Chruščiovu, abiejų šalių vyriausybės vadovai nurodė, konkrečiai, galimybes toliau didinti Tarybų Sąjungos—Anglijos prekybą.

Dabar sudarytos sąlygos naudotis šiomis galimybėmis. Gegužės 24 d. pasirašytu susitarimu numatoma daugiau parduoti Didžiajai Britanijai tokių įprastų mūsų eksportui tarybinių prekių, kaip grūdai, miškas, miško medžiaga, celiuliozė, mangano rūda, spalvotieji metalai, o taip pat paskirstyti Anglijoje Tarybų Sąjungos užsakymus Anglijos prekėms, įskaitant įrengimus įvairioms pramonės šakoms, jų tarpe chemijos pramonei. Kartu abi šalys nutarė suteikti viena kitai galimybę prekiauti vartojimo prekėmis: TSRS eksportuos į Didžiąją Britaniją lengvuosius automobilius, foto aparatus, laikrodžius, degtukus, namudinius

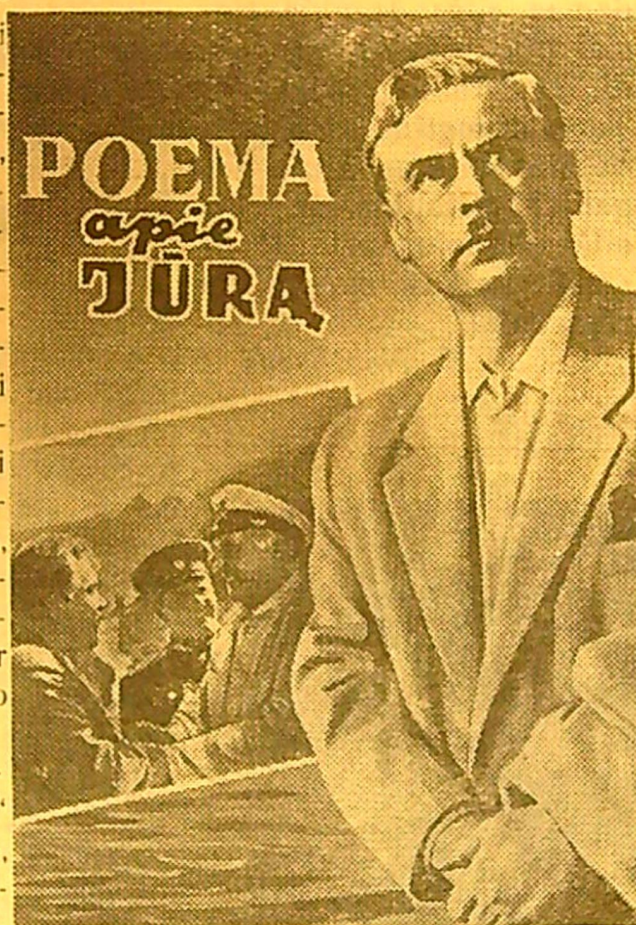
kilimus, degtinę, žaislus ir kitas prekes, o Didžioji Britanija eksportuos mums autotransporto priemones, tekstilės dirbinius, jų tarpe gatavus drabužius, medvilninius audinius, trikotažą, sporto prekes ir t.t.

Tiek Tarybų Sąjunga, tiek ir Didžioji Britanija didžiai vertina sudarytą susitarimą. Nurodydamas jo svarbą, TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko pirmasis pavaduotojas A. Mikojanas pabrėžė, kad susitarimas naudingas abiem šalims, prieš nieką nenukreiptas ir bus naudingas kitoms šalims, nes vystyti tarptautinę prekybą naudinga visiems.

A. Sachanovas

RYTOJ Zarasų kino teatre

FILMAS APIE KILNIŲ SIEKIMŲ ŽMONES

kia širdim vyksta ieškoti savo vyro, kuris niekšiskai pabėgo nuo jos, naują meilę besivystamas. Įvairūs gyvenimas, įvairūs ir žmonės.

Iš įvairių šalies kraštų susirinko į Kachovką įvairiausių profesijų žmonės. Čia ir architektas, ir dailininkas, ir reaktyvinio lėktuvo pilotas, ir Antarktikos ekspedicijos dalyvis, ir sargas, ir ministro pavaduotojas, ir daugelis kitų.

Svarbiausia, bus draugai, jūra, — sako jiems kolūkio pirmininkas Zarudnyj, — ir mūsų kaimas amžiams nugrims į dugną. Stai čia, kur gyvena mūsų protėviai ir mes su jumis augome, mylėjome, verkėme ir džiaugėmės, bus jūros dugnas... Dailininkai galėtų nupiešti šimtus paveikslų, kad kada nors komunizme žmonės matytų jūros dugną, darbininkų ir valstiečių jūros.

Daugelio žmonių gyvenimo vaizdus parodo filmas. Tie vaizdai ryškiai byloja apie kiekvieną iš jų, giliai pasilikdami atmintį. Stai kad ir paprastas žmogus Ivanas Kravčina. Filme nematom jo didelių žygių. Mes matom jį paprastam darbe, matom kaip jis surenka iš padnieprės sušalusias antis, maitina jas, globoja. Ir džiugu paskui jam, kaip krykščia danguje jo išgelbėti paukščiai. Ir mes jaučiame didelį šio paprasto žmogaus vidinį grožį.

Puikūs filme senojo Maksimo Fedorčenkos, gyvenimo apvilto, bet didvyriškai pakėlusio savo nelaimę, Katerinos paveikslai. Pasiskirus vaizdus apjungia viena didelė mintis: koks didelis, koks gražus ir nepalaužiamas yra tarybinis žmogus.

Šis filmas — tai didinga poema apie didžius mūsų dienų žmones. Tik vieną,

galima sakyti, epizodą, viena didžios mūsų šalies kampelį parodo jis. Bet žiūrovas žino, kad toks gyvenimas, tokie žmonės, kaip prie Kachovkos yra ir prie Stalingrado, ir prie Kuibysėvo, ir prie Angaros, didžioje Sibiro statybose ir plačiuose kolūkiniuose laukuose, gamyklose ir fabrikuose. Visi jie ryžtingai žengia pirmyn, keliu, kuriuo veda juos Komunistų partija. Ir jauti, kad šie žmonės, nuveikę milžiniškus darbus, nuveiks ir dar didesnius uždavinius, kuriuos kelia partija naujo septynmečio plane, kad nėra kliūčių, kurių jie nepajėgtų nugalėti.

Pasididžiavimą mūsų žmonėmis, mūsų epocha sukelia šis filmas, ši heroinė poema apie žmogų ir jo žygius.

Filmą pastatė „Mosfilm“ kino studija. Autorius — A. Dovženko. Siemet šis filmas apdovanotas leninine premija.

KLAIDŲ ATITAIŠYMAS

S. m. „Pergalės“ Nr. 59 2 psl. korespondencijoje „Kas Degučiuose leidžia sieninį laikraštį“ buvo nurodyta, jog mokytoja drg. Olševskaja, būdama Zdanovo v. kolūkio sienlaikraščio redkolegijos nariu, nepadedą leisti sienlaikraščio. Tikrumoje drg. Olševskaja nežinojo, kad ji išrinkta redkolegijos nariu, nes pirminės partinės organizacijos sekretorius drg. Gudkovas jai apie tai nepranešė.

* * *

S. m. „Pergalės“ Nr. 63 kilnojamojo kino maršrute birželio mėnesiui kilnojamojo kino Nr. 1 6-ji punktą reikia skaityti: BAIBIŲ.

Redaktorius
H. JURSYS